

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 4. Τηλ. 639.095-629.769

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1976

ΕΤΟΣ Δ', ΠΕΡΙΟΔ. Β'. ΑΡ. ΦΥΛ. 3 (39). ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΧ. 10

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

Η ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΠΕΡΑΣΑΝ εξήντα δύο χρόνια από τότε. Ο στρατευμένος Έλληνας λαός συμπλήρωνε την εθνική του αποκατάσταση, απελευθερώνοντας τη Μακεδονία και την Ήπειρο. Κι' ενώ ο Έλληνας στρατός ενσωμάτωνε στον φυσικό κορμό του Έλληνικού Κράτους τα Γιάννινα, το Αργυρόκαστρο, την Κορυτσά και συνέχιζε την απελευθερωτική του πορεία προς τις άλλες περιοχές της ενιαίας Ήπειρου, παρενέβησαν κάποιες «Μεγάλες Δυνάμεις».

Τό έχει η μοίρα της Ελλάδας, σε κάθε περίοδο εξάρσεως και μεγαλείου, να παρεμβάινουν κάποιες «Μεγάλες Δυνάμεις», που από ανήθικον ύπολογισμό και υστεροβουλία, καταπιέζουν και ανακόπτουν την εθνική πορεία της.

Έτσι και τότε, η Αυστροουγγαρία και η Ιταλία, η καθεμιά με την υστεροβουλία να δημιουργήσει προγεφύρωμα για την διεκδίκηση του χώρου της Βαλκανικής, παρενέβησαν αποφασιστικά και ανέκοψαν την Ελληνική απελευθερωτική πορεία στην Ήπειρο.

Η παρέμβαση εκδηλώθηκε με απόκαλυπτο εκβιασμό, αναγκάζοντας την Ελληνική Κυβέρνηση να αποσύρει τα

απελευθερωτικά της στρατεύματα από το Αργυρόκαστρο και την Κορυτσά, ελληνικές περιοχές, που προορίζαν για να επεκτείνουν το έκκοκαπιόμενο Αλβανικό κράτος, που όφειλε την ύστασί του κυρίως στην απόκαλυπτη επέμβαση αυτών των «Μεγάλων».

Ο εκβιασμός εκδηλώθηκε όμως, με τελεσίγραφο, που επέδωκαν στην Ελλάδα οι τότε ρυθμιστές της τύχης των λαών: «Η αποσύρση από τις Ήπειρωτικές περιοχές, που είναι ερείπια της περιουσίας των Γιαννιτών, ή δεν σου δίνουμε τα Ελληνικά νησιά του Αιγαίου».

Η Ελληνική Κυβέρνηση, αναγκάστηκε να υποκύψει στον αίσχρδο εκβιασμό, δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς. Κι' από τότε διαπράττεται το έγκλημα του κομματισμού της Ήπειρου, σε Βόρειο και Νότιο. Από τότε αρχίζει το δράμα του Ελληνικού πληθυσμού της Βορείου Ήπειρου.

Αλλά τότε ο Έλληνας Βορειοηπειρωτικός πληθυσμός, έδειξε γι' άλλη μια φορά, τα απαραίτητα χαρίσματα της Φυλής. Ξσηκώθηκε σε ένοπλον αγώνα και επέβαλε την εθνική του θέληση. Ανακήρυξε την Αυτονομία της Βορείου Ήπειρου. Και

ήταν αυτό το ξεσηκωμό, ένα ήχηρο ρόμπο στα στίλβιδες αποφάσεις των «Μεγάλων» και από χρόνω και εκδήλωσι δεοντολογικής ανυπακοής στις υποδείξεις της Ελληνικής Κυβερνήσεως, που ήταν υποχρεωμένη να εδωγράμιαζε στις αποφάσεις των «Μεγάλων».

Τό ξεσηκωμό αυτό των Βορειοηπειρωτών, με την ανακήρυξη, τον Φεβρουάριο του 1914, της Αυτονομίας, αποτέλεσε αξιομνηστο παράδειγμα στο διηκεές, για τις επερχόμενες γενεές, ανεξάρτητα από το πρακτικό αποτέλεσμα του ξεσηκωμού εκείνου.

Στην άλλοπρόσαλλη εποχή μας, έχουμε ανάγκη να αναθεωρήσουμε την αγωνιστική μας διάθεση με την θύμησι του ήρωϊκού εκείνου ξεσηκωμού.

Η μέμησι των ήρωϊκών πράξεων αποτελεί το καλύτερο μνημόσυνο για εκείνους, που με τους άγους και τις θυσίες τους, εξασφάλισαν σε μας το δικαίωμα να είμαστε υπερήφανοι για τα κατορθώματά τους και συγχρόνως, την υποχρέωσι να αξιοποιήσωμε την θυσία τους, προσθέτοντας σ' αυτές και την δική μας συμβολή.

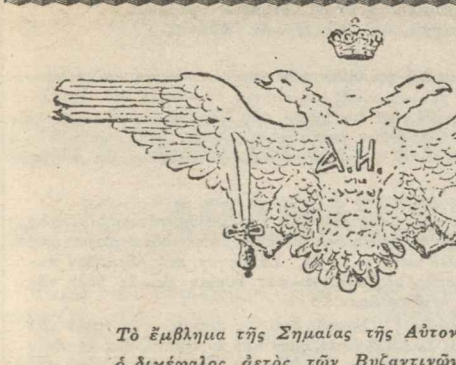
Ο Μητροπολίτης Άρτης κ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ
εὐχεται, κατωτέρω, ἐπὶ τῇ ἐπανεκδόσει τοῦ
«ΠΥΡΕΟΣ Β. ΗΠΕΙΡΟΥ»:

Εὐχ. Μητροπολίτης Ἀρτῆς
ΙΓΝΑΤΙΟΣ
Ἐν Ἀρτῇ τῇ 26ῃ Ἰανουαρίου 1976

Π ρ ό ς
τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν
τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος
ἐν Ἀθῆναις.

Ἀξιότιμοι Κύριοι
Ἡ ἐπανεκδόσις τοῦ ἱεροδικιοῦ «Πυρός Βορείου Ἡπείρου», οὕτινος τό ὕψ' ἀριθ. φύλλον 37 εὐπρεστέθητε νά μοί ἀποστείλητε, συγκινεῖ βαθύτατα τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων καί ἐμοῦ καί ἀξάνει τὰς ἐλπίδας τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἱερῶν πόθων τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν Βορειοηπειρωτῶν, διό σπεύδω νά συγχαρῶ ὑμῖν ἐπ' αὐτῇ καί ὁλοθύτως νά εὐχηθῶ, ὥπως ὁ Πανάγαθος Θεός εὐλογῇ τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ ἱεροδικιοῦ τούτου, ὥστε συντόμως νά ἐορτάσωμεν τήν ἐνσωμάτωσιν τῆς Βορείου Ἡπείρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τούτοις δὶ α τ ε λ ὼ
μετ' εὐχῶν πολλῶν
Ἰ. Δ. Δεμ. Νικολοῦ

Τό ἔμβλημα τῆς Σημαίας τῆς Ἀυτονομίας Ἡπείρου,
ὁ δικέφαλος ἀετός τῶν Βυζαντινῶν Ἀυτοκρατόρων.

ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ Β. ΗΠΕΙΡΟΥ

ΚΑΘΕ φορά που εμφανίζεται στο κύλισμα του χρόνου η Επέτειος αυτή της 17ης Φεβρουαρίου, ένα αίσθημα πραγματικού θαυμασμού και ἐθνικῆς υπερφανεῖας πλημμυρίζει τις Βορειοηπειρωτικές ψυχές. Αναθυμίζει την Ανακήρυξιν της Αυτονομίας της Βορείου Ήπειρου στο Αργυρόκαστρο και τον σχηματισμόν της προσωρινῆς Αυτονομίας Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὸν ἀείμηστον Χρηστάκη Ζωγράφον καὶ τοὺς πολλοὺς συνεργάτας του. Τό γεγονός αὐτό εἶχε ἔλθει σάν φυσικό ἐπακόλουθμα τῶν ἀδίκων ἀποφάσεων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, πού εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα τήν ἐπιδίκασιν τῆς Βορείου Ἡπείρου εἰς τήν ἀνύπαρκτον τότε ὡς κράτος, Ἀλβανία. Τό Λονδίνον καί ἡ Φλωρεντία, στάθηκαν τό χαλκίον τοῦ διαπραχθέντος ἀνοσιουργήματος. Οἱ Εὐρωπαῖοι διπλωμάται τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, με σοβαροφάνεια ἀμερολήπτων δῆθεν κριτῶν τῆς Βαλκανικῆς καί τῆς Οἰκουμένης, εἶχαν παζαρεύει τοὺς προαιώνιους πόθους ἐνὸς πολιτισμένου πληθυσμοῦ καί τοὺς καρπούς τῆς νίκης τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, πρὸς ὄφελος τῆς Ἀλβανίας καί τῶν ὑπόλων προστατῶν της.

Ἡ τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου, εἶχαν ἀπειλήσει τήν ἐλληνικὴν κυβέρνησιν, ἡ τὴν Βόρειον Ἡ-

πειρον. Ἦταν τρομερὸ τό δίλημμα πού ἔθεταν με ὠμότητα ἀχαρκτήριστον στήν νικήτρια Ἑλλάδα. Εἶχαν πιστέψει ὅτι με τό πολιτικόν αὐτό κατα-

Καί ἡ Σημαία τῆς Ἀυτονομίας Ἡπείρου κυματίζει ἐλεύθερα
στὴς Ἡπειρωτικὲς βουνοκορφές.

ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἀνακηρύξεως τῆς αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἡπείρου, πρὶν ἀπὸ 62 χρόνια, καταχωροῦμε κατωτέρω ραδιοφωνικὴν ὁμιλίαν τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἀργυροκάστρου Παντελεήμονος, ἐκφωνηθεῖσαν πρὸ ἐτῶν εἰς ἀνάλογον περίπτωσιν. Ἡ ὁμιλία αὐτὴ ἀποτελεῖ, τρόπον τινα, ὑπόμνησιν τῆς υποχρεώσεως τῶν ἐπιζώντων, ἐκ μέρους ἐκείνων πού δὲν ἀξιώθηκαν νά ἰδοῦν πραγματοποιουμένους τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τῶν ἐνόσω ἐζούσαν.

με τὴν συντριβὴν τοῦ ἐνὸς σκέλους τῶν ὑπαίτιων τῶν συμφορῶν μας καί με τὸν ἀνεκδήγητο ἐξευτελισμὸ τῆς ἐπιτορκίας τοῦ ἐτέρου. Ἀλλ' ἡ Βόρειος Ἡπειρος, παρὰ πᾶν θεῖον καί ἀνθρώπινον δίκαιον, εἶχε καταδικασθῇ πιά στήν ἀκατονόμαστη ὑποδούλωσιν.

Τό πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1914, ἡ περιφέρεια τῆς Κορυτσᾶς ἐξεκένωντο ἐπισήμως ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν καί παραδίδονταν ἐρμαιον εἰς τοὺς Ἀλβανούς. Τοὺς Ἀλβανούς, πού ἐπὶ 400 ἔτη εἶχαν εκπροσωπῆσει θηριωδῶς τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν στὰ μέρη ἐκεῖνα καί πού εἶχαν συμπολεμήσει με λύσσαν μαζί με τοὺς Τούρκους ἐναντίον τῆς ἀπελευθερωτικῆς προσπάθειας τῶν χριστιανικῶν κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς. Βρισκόμουν στήν Κορυτσά, ὑπηρετώντας ὡς καθηγητὴς στὸ ἄριστον λειτούργουν Ἑλληνικὸν Γυμνάσιόν της καί τὸ ἡμιγυμνάσιον παρέδωγε τῶν της, καί παρηκολούθησα ὅλην τὴν δραματικὴν ἀγωνίαν καί ἱερὰν ἀγανάκτησιν ἐνὸς ἀγνοῦ ἑλλη-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2)

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

Ἡ Βαλκανικὴ Διάσκεψις

Ἡ ΕΛΛΑΣ ἔχει ἀποδείξει καί συνεχῶς ἀποδεικνύει ἐμπράκτως τὴν προσηλωσὶν της εἰς τὴν Διεθνή ἐννομον Τάξιν. Κατὰ καιροὺς ἀναλαμβάνει πρωτοβουλίας, αἰτίνες μαρτυροῦν τὰς προθέσεις της ὑπὲρ τῆς διακρατικῆς συνεργασίας καί ὑπὲρ τῆς ἐμπεδώσεως τῆς Εἰρήνης εἰς τὸν χώρον τῆς Βαλκανικῆς.

Ἐπὶ τὸ πνεῦμα αὐτό, ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, συνεχιστὴς ἀναλόγων Ἑλληνικῶν πρωτοβουλιῶν καί κατὰ τὸ παρελθόν (Ρήγας Φεραῖος, Ἀλέξανδρος Παπαναστασίου, Ἐλευθέριος Βενιζέλος), ἔλαβε, δι' ἄλλην μίαν φοράν τὴν πρωτοβουλίαν συγκλήσεως Βαλκανικῆς Διάσκεψεως. Πρωτοβουλίαν, ἡ ὁποία τυγχάνει τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καί ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Οὕτω, ἐπραγματοποιήθη ἡ Βαλκανικὴ Διάσκεψις εἰς τὰς Ἀθῆνας ἀπὸ τὰς 26 Ἰανουαρίου, με συμμετοχὴν ἐκπροσώπων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, πλὴν τῆς Ἀλβανίας, ἡ ὁποία ἂν καί ἐκλήθη, ἠρησθῇ εὐαχέως νά συμμετάσχη καί παρ' ὅλον ὅτι τὰ θέματα τὰ ὁποία ἐπρότάθησαν πρὸς συζήτησιν περιωρίζοντο ἐκ προοιμίου εἰς οἰκονομικά καί τεχνικά τοιαῦτα.

Ἡ Ἑλληνικὴ πρωτοβουλία διὰ τὴν Βαλκανικὴν Διάσκεψιν εἶναι χαρακτηριστικὴ τῶν εἰλικρινῶν προθέσεων της νά συντελεσθῇ ἐνεργῶς εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς Εἰρήνης εἰς τὸν νευραλγικὸν αὐτὸν χώρον, διὰ τοῦ καλοπροαίρετου διαλόγου μετὰ τῶν γειτόνων της ἐπὶ θεμάτων κοινῆς ἐνδιαφέροντος.

Αἱ εἰλικρινεῖς αὗται προθέσεις τῆς Ἑλλάδος ἐξετιμήθησαν ἀπὸ τὰ ἄλλα Βαλκανικὰ Κράτη, τὰ ὁποία ἀεὶ ἐπιδίωκον τὰς συγχρόνους συνθήκας.

Δὲν λείπουν βεβαίως αἱ διαφοραὶ μετὰ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, διαφοραὶ πολιτικῶν καί οἰκονομικῶν συστημάτων διοικήσεως καί διαφοραὶ ἱστορικαὶ καί παραδοσιακαί. Χάριν ὅμως, τοῦ ἀμοιβαίου συμφέροντος, ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν σχετικὴν πρόσκλησιν, καί ἐπιδιώκουν νά οἰκοδομήσουν ἕνα μέλλον καλύτερον διὰ τὰς ἐπερχόμενας γενεὰς τοῦ λαοῦ των.

Ἄν ἦταν δυνατόν καί οἱ διοικούντες τὴν Ἀλβανίαν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ ὠρισμένας μονολιθικὰς προκαταλήψεις, ἂν ἀντίκρυζαν με περισσώτερον ρεαλισμὸν τὴν πραγματικότητά θά ἐκτιμοῦσαν τὴν Ἑλλη-

ΧΕΙΜΑΡΡΑ

Τού 'Ιατρού ΛΑΜΠΡΟΥ ΣΠΥΡΟΥ (Βουνιώτη)
Λογοτέχνη και Συγγραφέα

λγος ν' άφαιρέση τ' άπρονόμια
ατών άλλα ο Χειμαρρίτες έ-
εγγέρθησαν εναντίον της Πύ-
λης και άνάγκασαν τόν Σουλ-
τάν νά άναίρειση τήν άποφα-

σιν του πράγμα που έκαμε τόν
'Ηπειρώτη ποιητή τού Βουνι-
και τής Στάνης Κρουσάλη νά
γράψη τ' άποίημα «Χειμάρρα
πάρε τ' άρματα».

«ΧΕΙΜΑΡΡΑ ΠΑΡΕ Τ' ΑΡΜΑΤΑ»

Τού Κ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

Τό κ'όμα όπου εαπλώνεται τού πέλαου τήν 'Αγκάλη
και καρτερεί ένα φρύσμα νά σπληθήν, ν' άγρίψη,
νά πνίξη κάτεργο και κάθε περιγιάλι,
ποιος άνεμος δουλ'ήθηκε πότε νά τ' άμείψη;

Τ' άλογο έκεινο τ' άν'ήμερο, π'όμαθε από πολλά,
ελεύθερο, άνυπόταχτο, νά τρέχη, ν' άνέμψη,
τήν χαλιτή του στην έρημο και δίχως χαδούλλα,
ποιος, λέει, τού βάζει τή θηλειά και σπάλλο τ' άν'ήμψη;

Τ' άγριοδύμαλο που τού'νε νεροχάτης,
τό ρέμα τ' άσπροπόταμο, μ' έμπε νά κενερώνη
τά δένδρα μέ τά κέρατα, ποιος είναι γευρολάτης
π'ός τού φορτωγίει τ' άζυγό και τ' όδηγάει κ' όργώνει;

Τ' άστωρκατό που πέλεκται από τ' άμυρά του χρόνα
μεσουανική στά σύμνερα και χμ'ήγει μέ τ' άστερία
τά φύλογρά τ' άμ'τία του και πίνει από τ' άχύνια
νά τόν σκαλωθ'ό ποιος μπορεί μ' άνα ν' άν'έχη χέμα;

Τ' άγριοδύμαλο που τού'νε νεροχάτης,
τό ρέμα τ' άσπροπόταμο, μ' έμπε νά κενερώνη
τά δένδρα μέ τά κέρατα, ποιος είναι γευρολάτης
π'ός τού φορτωγίει τ' άζυγό και τ' όδηγάει κ' όργώνει;

Και τής 'Ηπειρού τ' άστωρκατό, τήν άστωρκατό Χειμάρρα,
π'όμα χ'ονι τόν πόλεμο, π'όμα χ'ονι τήν άμ'τα
και μάτι του τήν άστωρκατό και χ'ονι τήν άμ'τα,
νά τήν πατήρη ποιος μπορεί, ποιος άλπε τέτοιο φέμψ;

Χειμάρρα πάρε τ' άρματα κατά τ' άμ'τα δ'άλε,
νά παρατήρη γρήγορα τόν ζέμρο γερούλατη
και νά τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
νά ν'ή σχολιάζή άρ'ήνους, νάχη άγ'ήνους νά...

Βουνά μου, πάρε τ' άρματα, τ' άμ'τα σου χ'όνια
και τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
ή π'όμα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
ποιος καρτεράτε, δ'όστωχοι, νάμ'η νά σας σ'ήμψη;

ρούντες τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

Τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα
τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τού Συγγραφέα μας κ. ΗΛΙΑ ΚΩΝΣΤΑ

Γ.

Κατά τας παλαιάς της Ιταλικής επιθέσεως εναντίον της 'Ελλάδος, οι Άλβανοί έφοροδύσαν την Ιταλικήν προπαγάνδα μέ δυαν έγκλημάτων, τόν Νταού Χότζα, τόν όποιον περιέβαλαν μέ τόν μωβόν τόν όνός έφ'ήκει της 'Αλβανίας. Δύο ήμέρας πρό της αλαρχής επιθέσεως (26.10.1940), ο διοικητής της 23ης 'Ορεινής Μεραρχίας Πεζικού 'Εφευρόρατο στρατηγόν τ' Τζαννίη, ες ήμερησίαν διαταγήν άπειθυνομένην άδικασίας προς 'Ιταλικούς κα' Άλβανούς, έγγραφε: «Συνεφευρόρατο ες μίαν μόνην δέσμην έμπεριόνην κα' δ'έλησεν, πεζοί, μελανοχιτώνες, πυροβόληται, μηχανικοί, όλοι, 'Ιταλοί και 'Αλβανοί, προσήλθον τ' όλ'ημια προς τήν 'Ηπειρόν, ε'Η πρώτη επίθεσις (κατά της 'Ελλάδος) έγένετο υπό τών λεγεωνών της 'Αλβανικής Μιλίτας γράφει ή έφημερίς «Τζιουρνάλε ν' Ιταλία», πρ'ότι ήμερας μετά τήν επίθεσιν (31.10.1940). Καί ες τας 4 Νοεμβρίου 1940, ο τότε πρωθυπουργός της 'Αλβανίας Σαφ'ετ Βεράλτσι ες τηλεγράφημά του προς

ρεισιπρωτοκόπων έβελίξει — πρόταξιν ήτις έπίσης υφείλεται υπό τών παριστάμενων βουλευτών, μέ τήν επιφύλαξιν παροχής πιστώσεως χρόνος ες τους έπισημούς διαχειριστικούς τό θέμα από πλευράς 'Ελληνικής Κυβερνήσεως, ώστε νά μή δυσχεραθή ή παρούσα προσπάθειά των.

■ Υπό τό αυτό πνεύμα ήμ'λησαν και ό λοιποί βουλευτά της Ν. Δ., μεταξύ τών όποιων και ο βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. Ν. 'Αθανασίου, όστις, ως γνωστόν, έχει καταβάλει και σχετικήν έρώτησιν ες τήν Βουλήν.

■ 'Ες όλλου, ο βουλευτής 'Ιωνανών της ΕΛΗΚ κ. Γ. Μυλωνάς, εζήτησεν τήν άγρυπνόν έτοιμότητα τού 'Ελληνισμού επί τού Βορειοηπειρωτικού, διότι, ως έπίσης, ελπίαν άπαράδεκτον ο 'Ελληνισμός, καίτοι δια-

θέτει τ'όσους τίτλους, νά υφίσταται τοιούτους άντιμωμούς. 'Ανέφερε δέ, προς άντιπαράθεσιν, μέ τήν επιφύλαξιν παροχής πιστώσεως χρόνος ες τους έπισημούς διαχειριστικούς τό θέμα από πλευράς 'Ελληνικής Κυβερνήσεως, ώστε νά μή δυσχεραθή ή παρούσα προσπάθειά των.

■ 'Επίσης και ο κ. 'Απ. Καλαμάκης (ΠΑΣΟΚ), συνεφώνησε μέ τας θέσεις αυτές.

■ Τέλος, ήμ'λησαν ο πολέμαχος 'Ηπειρώτης άγωνιστής στρατηγός Δημ. Νότη - Μπότσαρης, όστις, άφού έτόνισεν τους ύπερ ελευθερίας και άνθρωπιάς άδιεπείρους άγώνες Βορειοηπειρωτικού λαού, άνέφερε όπ'ι, ως πρόδρογόν, έπίτροπος ήτις κατέβηκε τήν άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

■ 'Ες όλλου, ο βουλευτής 'Ιωνανών της ΕΛΗΚ κ. Γ. Μυλωνάς, εζήτησεν τήν άγρυπνόν έτοιμότητα τού 'Ελληνισμού επί τού Βορειοηπειρωτικού, διότι, ως έπίσης, ελπίαν άπαράδεκτον ο 'Ελληνισμός, καίτοι δια-

τ'όν 'Ανώτατον Διοικητήν τών εν 'Αλβανία στρατευμάτων, έγγραφε: «Κατανοώμεν ότι ο αυτοκρατορικός στρατός, ο όποιος έχει μετασφ'ις τών γραμμών τού τέως της άρχαίας αυτής άλβανικής γής, προχρησά άποστασιακάς, κατά τά συνθήματα, τά δ'όθεν 'α υπό τού Νταού, πέσαν τών νοτίων εκείνων συνόρων, τά όποια μέας επέβλησαν διά της διας άδικίας...»

■ 'Ο όλλος ύπουργός τών 'Εξωτερικών κ. ΗΠΑ, στρατηγός Μάρσαλ εν τήν διάσκεψιν της Μόσχας (23.3.1947), έλεγε: «'Η 'Αλβανία ούδέποτε επέβημεν κατά της Γερμανίας, αλλά τούναντιόν της έδόθησαν εναντίον της 'Ελλάδος...»

■ 'Επίσης, ο άντιπρόεδρος τών ΗΠΑ ες τήν εν Λονδίνω 'Επιτροπήν τών 'Αναπληρωτών τών ύπουργών τών 'Εξωτερικών (8.11.1947), έλεγε: «'Η 'Αλβανία ούτε έκαμει, ούτε έκ'ήρξε τόν πόλεμον κατά της Γερμανίας, όλλ' άντίθετος ο άλβανικός στρατός ενίστασε τους Γερμανούς ες τήν κατά της 'Ελλάδος επίθεσιν των...»

■ Ισχυρίζονται οι σήμερον διοικούντες τήν 'Αλβανίαν ότι, οι ίδιοι δέν έβόλυνται νά τ'ό παρελθόν, από τό όποιον άπέκχουν τάς γεύσεις. 'Ο Ισχυρισμός αυτός δέν ευσταθεί. Χαρακτηριστικόν εν προκειμένω είναι τό γεγονός ότι ο πρώτος Πρόεδρος της μεταπολεμικής 'Ελακής Δημοκρατίας εν τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

■ 'Επίσης και ο κ. 'Απ. Καλαμάκης (ΠΑΣΟΚ), συνεφώνησε μέ τας θέσεις αυτές.

■ Τέλος, ήμ'λησαν ο πολέμαχος 'Ηπειρώτης άγωνιστής στρατηγός Δημ. Νότη - Μπότσαρης, όστις, άφού έτόνισεν τους ύπερ ελευθερίας και άνθρωπιάς άδιεπείρους άγώνες Βορειοηπειρωτικού λαού, άνέφερε όπ'ι, ως πρόδρογόν, έπίτροπος ήτις κατέβηκε τήν άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

■ 'Ες όλλου, ο βουλευτής 'Ιωνανών της ΕΛΗΚ κ. Γ. Μυλωνάς, εζήτησεν τήν άγρυπνόν έτοιμότητα τού 'Ελληνισμού επί τού Βορειοηπειρωτικού, διότι, ως έπίσης, ελπίαν άπαράδεκτον ο 'Ελληνισμός, καίτοι δια-

νεατρατισήν τού άλβανικού κράτους. Κατόπιν σχετικών διαδηλώσεων τής Ελληνικής Κυβερνήσεως, άποστασιασθή ή έννοια τών δι-λώσεων αυτών ες ό,τι άφορά τας εν προκειμένω έλληνικές διαδ-κρίσεις. Όττω, ο τότε ύπουργός τών 'Εξωτερικών της 'Αγγλίας 'Ηντεν, ες έπιστολήν του προς τόν εν Λονδίνω 'Ελληνα Πρέσβην, γράφει σχετικώς: «'Η δήλωση (περί άνεξαρτησίας της 'Αλβανίας) κατ' ούδένά τρόπον προδικάζει τό ζήτημα τών έλλη-νικών διακρίσεων, τό όποιο όόθεν νά μελετηθή κατά τό Συνέδριον της Ειρήνης... Τά έδορικά ζήτήματα πρέπει μέ δια-κανονισμούς μέ τών προέμενων...»

■ 'Ο ύφυπουργός τών 'Εξωτερικών της 'Αμερικής Σάμμερ Γου-έλλες ες γενομένην συγκατάθεσιν (28 'Οκτωβρίου 1947), έπε-σχετικώς: «'Η 'Ελλάς δέ άποστασιασθή τήν έδοκικήν της άπερα-τήτα και δέ προσήλθον τας νομίμους έλπίσεις, διά τήν μελλον-τικήν ασφάλειάν εν τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

■ 'Ανάλογος είναι ή θέση της Ρωσίας, διατυπωθείσα ότι έπιστο-λής τού έπί τών 'Εξωτερικών 'Επιτρόπου Μολότωφ, προς τόν Μόσχα 'Ελληνα Πρέσβην και έχουσα αύτα: «'Εν τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα τ' άμ'τα

3. Η ΒΟΡΕΙΟΝ ΗΠΕΙΡΟΣ ΥΠΟ ΑΛΒΑΝΙΚΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ
α) Σχολικών καθήκοντος

■ 'Η 'Αλβανία, έπί τή εισδ'ω της ες τήν Κ.Τ.Ε. ('Οκτώβριος 1921), ανασημειώνη τήν ύποχρέωσιν νά σεσθώσθ' όρμητικώς τά δικαιώματα τού τ'όσον άδικως περιελθόντος ες τήν διακρίσιν διακρίσεων τού άπορροήν από τό σχολικόν και τό έκπαι-στικόν καθήκοντος τής περιοχής ταύτης.

■ 'Εκτός τών όλλων στοιχείων τών συνηθόντων τήν 'Ελληνικήν τήτα τού Βορειοηπειρωτικού πληθυσμού, ή 'Ελληνική Παιδεία και τά άνα τήν περιοχήν έκείνην 'Ελληνικά Σχολεία άποσφ'ις τόν καθήκοντος της έθνικής αύτού συνειδήσεως. Κατά τό 1921 ύπήρχον ες τήν Βόρειον 'Ηπειρον 360 'Ελληνικά Σχολεία, μέ 22.595 μαθητάς.

■ Τ' άλβανικόν κράτος, κατά συστηματικής κωλυσιεργίας περί τήν λειτουργίαν των, διά διδόντων τού διδασκ'ό προσωπικού κα' δι' όλλων πιστικών μέτρων, έπληξε τό κρατούν σχολικόν κα-σός, ώστε ο αριθμός τών σχολίων νά άφείν συνεχώς μειούμε-νος. Συμφορικός προς σχετικόν ύπόμνημα, ύποβλήθη εν τήν Κ.Τ.Ε. (Δεκέμβριος 1933), ο αριθμός τών εν Βορείω 'Ηπειρώ 'Ελλη-νικών Σχολίων, παρουσιάζει τήν έξής εικόνα:

Κατά τό σχολικόν έτος 1925—26 ύπήρχαν 78 σχολεία μέ 113 διδασκ'όλους. Κατά τό 1928—29, έμείωθησαν τά σχολεία ες 60 και ο διδασκ'όλος ες 85, διά νά φθάσ'ι κατά τό 1932—33 ο αριθμός τών σχολίων ες 10, μέ Ισραήλιν διδασκ'όλον. 'Ο Βορειοηπειρωτικός πληθυσμός, παρά τά σκληρά άντίπα-να, δέν δέχεται άδικαιωτήν τήν 'Αλβανία, διά δ'έλησεν τών 'Αλβανίας. Κατά τό 1934, προσήλθον ες τήν Κ.Τ.Ε., τό Συμ-βούλιον της όποιας, κατά Σεπτέμβριον 1935, άποφαίνεται ό-

Η 'Αλβανία παραβιάζει τ'ά δικαιώματα τού άνθρώπου, τ'ας θεμελιώδεις έλευθερίας του και τ'ας διεθνείς ύποχρεώσεις της

ΔΙΑ ΤΟΥ ύπ' αριθ. 5399 Διατάγμα-τος της 23ης Σεπτεμβρίου 1975 τού Προεδρείου της Λαϊκής Βουλής της Λαϊκής Δημοκρατίας της 'Αλβα-νίας, δημοσιευθέντος ες τήν 'Εφημε-ρίδα της Κυβερνήσεως της 11-11-1975, φύλλον 4, όρίζονται: 1) «Οι πο-λίται οι όποιοι έχουν όνόματά διατάλ-ληλα (άσυμβίβαστα) από άπόψεως πο-λιτικής, ιδεολογικής και ήθικής, ως και έπώνυμια ύποσημητικά, ύποχρεούνται νά άλλαξουν αυτά» (άρθρον 1). 2) «'Η αίτησις διά τήν άλλαγήν άσυμβι-βάστων όνομάτων και ύποσημητικών έ-πώνυμων και ή έκλογή τού νέου όνό-ματος και επώνυμου γίνεται ύπ' αύτού τούτου τού ένδιαφερομένου και, διά τ' άνήλικα τέκνα, υπό τών γονέων, τών κηδεμόνων, τών θετών γονέων, είτε υπό τού Κρατικού 'Ιδρύματος, έν-τός της καθοριζομένης υπό τού Λη-είρχου προθεσμίας. 'Εν μη ύποβολή της αίτήσεως έντός της καθορισθεί-σης προθεσμίας, ή άλλαγή τού όνόμα-τος και τού επώνυμου γίνεται προτά-σει τών κοινωνικών όργανώσεων. 'Η άπόφασις διά τήν άλλαγήν τών άκα-ταλλήλων όνομάτων και τών ύποσημη-τικών επώνυμων, λαμβάνεται υπό της έκτελεστικής έπιτροπής τού λαϊκού συμβουλίου της οικείας περιφερείας. 'Η άλλαγή τών άκαταλλήλων όνομά-των και τών ύποσημητικών επώνυμων, δέον νά έχη συντελεσθή μέχρι της 31-12-1976» (άρθρον 2). 3) «'Ο Λη-είρχος δέν έπιτρέπεται νά καταχω-ρήσ'ι τήν γέννησιν τού τέκνου, ες τό όποιον ο δηλών αίτείται νά δώσ'ι έν όνόμα άκατάλληλον από άπόψεως πο-λιτικής, ιδεολογικής και ήθικής. Μετά τ'άροδον της 30νήμερου προθεσμίας, ή καταχώρησις γίνεται δι' άποφάσεως τού λαϊκού συμβουλίου ή της έκτελε-στικής έπιτροπής τού ήνωμένου χω-ρίου, της πόλεως και διά τ'ά Τίρανα 3) άποφάσεως της έκτελεστικής έπιτρο-πής τού λαϊκού συμβουλίου της συνο-κείας, ες τήν όποιαν κατοικούν οι γο-νείς, διδομένου ες τό τέκνον ένός κα-ταλλήλου όνόματος» (άρθρον 3).

ΔΙΑ ΤΟΥ ύπ' αριθ. 5399 Διατάγμα-τος της 23ης Σεπτεμβρίου 1975 τού Προεδρείου της Λαϊκής Βουλής της Λαϊκής Δημοκρατίας της 'Αλβα-νίας, δημοσιευθέντος ες τήν 'Εφημε-ρίδα της Κυβερνήσεως της 11-11-1975, φύλλον 4, όρίζονται: 1) «Οι πο-λίται οι όποιοι έχουν όνόματά διατάλ-ληλα (άσυμβίβαστα) από άπόψεως πο-λιτικής, ιδεολογικής και ήθικής, ως και έπώνυμια ύποσημητικά, ύποχρεούνται νά άλλαξουν αυτά» (άρθρον 1). 2) «'Η αίτησις διά τήν άλλαγήν άσυμβι-βάστων όνομάτων και ύποσημητικών έ-πώνυμων και ή έκλογή τού νέου όνό-ματος και επώνυμου γίνεται ύπ' αύτού τούτου τού ένδιαφερομένου και, διά τ' άνήλικα τέκνα, υπό τών γονέων, τών κηδεμόνων, τών θετών γονέων, είτε υπό τού Κρατικού 'Ιδρύματος, έν-τός της καθοριζομένης υπό τού Λη-είρχου προθεσμίας. 'Εν μη ύποβολή της αίτήσεως έντός της καθορισθεί-σης προθεσμίας, ή άλλαγή τού όνόμα-τος και τού επώνυμου γίνεται προτά-σει τών κοινωνικών όργανώσεων. 'Η άπόφασις διά τήν άλλαγήν τών άκα-ταλλήλων όνομάτων και τών ύποσημη-τικών επώνυμων, λαμβάνεται υπό της έκτελεστικής έπιτροπής τού λαϊκού συμβουλίου της οικείας περιφερείας. 'Η άλλαγή τών άκαταλλήλων όνομά-των και τών ύποσημητικών επώνυμων, δέον νά έχη συντελεσθή μέχρι της 31-12-1976» (άρθρον 2). 3) «'Ο Λη-είρχος δέν έπιτρέπεται νά καταχω-ρήσ'ι τήν γέννησιν τού τέκνου, ες τό όποιον ο δηλών αίτείται νά δώσ'ι έν όνόμα άκατάλληλον από άπόψεως πο-λιτικής, ιδεολογικής και ήθικής. Μετά τ'άροδον της 30νήμερου προθεσμίας, ή καταχώρησις γίνεται δι' άποφάσεως τού λαϊκού συμβουλίου ή της έκτελε-στικής έπιτροπής τού ήνωμένου χω-ρίου, της πόλεως και διά τ'ά Τίρανα 3) άποφάσεως της έκτελεστικής έπιτρο-πής τού λαϊκού συμβουλίου της συνο-κείας, ες τήν όποιαν κατοικούν οι γο-νείς, διδομένου ες τό τέκνον ένός κα-ταλλήλου όνόματος» (άρθρον 3).

ΔΙΑ ΤΟΥ ύπ' αριθ. 5399 Διατάγμα-τος της 23ης Σεπτεμβρίου 1975 τού Προεδρείου της Λαϊκής Βουλής της Λαϊκής Δημοκρατίας της 'Αλβα-νίας, δημοσιευθέντος ες τήν 'Εφημε-ρίδα της Κυβερνήσεως της 11-11-1975, φύλλον 4, όρίζονται: 1) «Οι πο-λίται οι όποιοι έχουν όνόματά διατάλ-ληλα (άσυμβίβαστα) από άπόψεως πο-λιτικής, ιδεολογικής και ήθικής, ως και έπώνυμια ύποσημητικά, ύποχρεούνται νά άλλαξουν αυτά» (άρθρον 1). 2) «'Η αίτησις διά τήν άλλαγήν άσυμβι-βάστων όνομάτων και ύποσημητικών έ-πώνυμων και ή έκλογή τού νέου όνό-ματος και επώνυμου γίνεται ύπ' αύτού τούτου τού ένδιαφερομένου και, διά τ' άνήλικα τέκνα, υπό τών γονέων, τών κηδεμόνων, τών θετών γονέων, είτε υπό τού Κρατικού 'Ιδρύματος, έν-τός της καθοριζομένης υπό τού Λη-είρχου προθεσμίας. 'Εν μη ύποβολή της αίτήσεως έντός της καθορισθεί-σης προθεσμίας, ή άλλαγή τού όνόμα-τος και τού επώνυμου γίνεται προτά-σει τών κοινωνικών όργανώσεων. 'Η άπόφασις διά τήν άλλαγήν τών άκα-ταλλήλων όνομάτων και τών ύποσημη-τικών επώνυμων, λαμβάνεται υπό της έκτελεστικής έπιτροπής τού λαϊκού συμβουλίου της οικείας περιφερείας. 'Η άλλαγή τών άκαταλλήλων όνομά-των και τών ύποσημητικών επώνυμων, δέον νά έχη συντελεσθή μέχρι της 31-12-1976» (άρθρον 2). 3) «'Ο Λη-είρχος δέν έπιτρέπεται νά καταχω-ρήσ'ι τήν γέννησιν τού τέκνου, ες τό όποιον ο δηλών αίτείται νά δώσ'ι έν όνόμα άκατάλληλον από άπόψεως πο-λιτικής, ιδεολογικής και ήθικής. Μετά τ'άροδον της 30νήμερου προθεσμίας, ή καταχώρησις γίνεται δι' άποφάσεως τού λαϊκού συμβουλίου ή της έκτελε-στικής έπιτροπής τού ήνωμένου χω-ρίου, της πόλεως και διά τ'ά Τίρανα 3) άποφάσεως της έκτελεστικής έπιτρο-πής τού λαϊκού συμβουλίου της συνο-κείας, ες τήν όποιαν κατοικούν οι γο-νείς, διδομένου ες τό τέκνον ένός κα-ταλλήλου όνόματος» (άρθρον 3).

ΔΙΑ ΤΟΥ ύπ' αριθ. 5399 Διατάγμα-τος της 23ης Σεπτεμβρίου 1975 τού Προεδρείου της Λαϊκής Βουλής της Λαϊκής Δημοκρατίας της 'Αλβα-νίας, δημοσιευθέντος ες τήν 'Εφημε-ρίδα της Κυβερνήσεως της 11-11-1975, φύλλον 4, όρίζονται: 1) «Οι πο-λίται οι όποιοι έχουν όνόματά διατάλ-ληλα (άσυμβίβαστα) από άπόψεως πο-λιτικής, ιδεολογικής και ήθικής, ως και έπώνυμια ύποσημητικά, ύποχρεούνται νά άλλαξουν αυτά» (άρθρον 1). 2) «'Η αίτησις διά τήν άλλαγήν άσυμβι-βάστων όνομάτων και ύποσημητικών έ-πώνυμων και ή έκλογή τού νέου όνό-ματος και επώνυμου γίνεται ύπ' αύτού τούτου τού ένδιαφερομένου και, διά τ' άνήλικα τέκνα, υπό τών γονέων, τών κηδεμόνων, τών θετών γονέων, είτε υπό τού Κρατικού 'Ιδρύματος, έν-τός της καθοριζομένης υπό τού Λ

‘Η Έλλάς εστία Ειρήνης και Συνεργασίας

Η ΔΙΑΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Μέσα σέ κλίμα ρεαλιστικῶν προσδοκιῶν ἐπρασματοποιήθη στήν Ἀθήνα ἡ Διαβαλκανική Διάσκεψη — ἡ πρώτη πρακτική προσπάθεια ἐπιστημονικῶν τομέων συνεργασίας μεταξύ τῶν χωρῶν τῆς περιοχῆς. Ἀνακολυγία καὶ Δύση, παρακολούθησαν — ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα τοῦ διεθνoῦς Τύπου — μὲ ζῶηρ ἐνδιαφέρον τὸ «πείραμα Καραμανλῆ», γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ὁποῖου ὑπεσχέθησαν χθὲς ὅτι θὰ καταβάλουν κάθε προσπάθεια οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πέντε Βαλκανικῶν Ἀντιπροσωπειῶν.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. Κ. Καραμανλῆς ἐδῆχεν στὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ δύο μέλη ἀπὸ κάθε ἀντιπροσωπείας τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, ποὺ μετέβησαν στὴν Διαβαλκανική.

Στὴν συνάντησι παρέωρήσαν οἱ ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ κ. Π. Παπαληγοῦρας, Ἐξωτερικῶν κ. Δ. Μπίτσιος, ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ κ. Γ. Κοντογεωργῆς καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Π. Μολυβιάδης.

Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ξένους ἀντιπροσώπους ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κ. Καραμανλῆς, εἶπε:

«Μὲ εὐκαιρία χαρὰ σὰς ὑποδεχόμεθα στὴν Ἑλλάδα. Εὐχόμεθα ἡ παραμονὴ σας στὴν Ἀθήνα νὰ εἶναι εὐχάριστη εὐχνομένη, προσηγορὴ οἱ ἐργασίες τῆς διασκέψεως νὰ εἶναι καρποφόρες γιὰ τὸ καλὸ τῶν λαῶν ποὺ ἐκπροσωπεύετε καὶ γενικώτερο τῆς εἰρήνης.

«Πιστεύω ὅτι ἡ σύγκλησις τῆς διασκέψεως αὐτῆς, παρὰ τὸν οικονομικὸ-τεχνικὸ χαρακτῆρα ποὺ τῆς προσδόσασμε, ἀνταποκρίνεται σὲ ἱστορικὴ ἀναγκασιότητα. Σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ διελά-διελὰ ἀρχίζουν νὰ διατυπώνωνται ἀμφιβολίες γιὰ τὸ πρακτικὸ ἀποτέλεσμα τῆς συμφωνίας τοῦ Ἑλσίνκι, ἡ διαβαλκανικὴ Διάσκεψις μπορεῖ νὰ γίνῃ παράδειγμα μὲ τὴν ἐμπρακτικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ πνεύματος τοῦ Ἑλσίνκι. Σὲ μιὰ ἐποχῇ, ποὺ λόγῳ τῆς διασκέψεως ποὺ κυριαρχεῖ στὴν διεθνή ζωὴ, ἡ ὅρασις μὲ τὴν ἔντασι συνεχῶς ἀναλλοττῶνται, ἡ Διάσκεψις αὐτὴ ἡμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ σταθεροποιητικὸ παράγοντα, μὲ εὐεργετικὸ ἀντικτύπο καὶ σὲ ὅλους τοὺς τομείς. Καὶ πέραν αὐτῶν, ἡμπορεῖ νὰ διευκολύνῃ τὴν διευθέτησιν ὀφιστομένων διμερῶν διαφορῶν μὲ τὸ κλίμα κατανόησος ποὺ θὰ δημιουργηθῇ.

«Γιὰ τοὺς αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἀποδοῖδα μεγαλύτερη σημασία, ἀπὸ τῆς συγκριτικῆς ἀποφάσεως ποὺ θὰ λάβετε, στὴν δημιουργία τοῦ κλίματος τῆς φιλίας καὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης ποὺ θὰ ἐπικρατήσῃ μετὰ τὴν λαὸν μας.

«Ἄν κατορθώσουμε νὰ δημιουργήσουμε τὸ κλίμα αὐτὸ, καμιά δύναμις δὲν θὰ ἡμπορῇ νὰ διασπείρῃ, ὅπως συνέβαινε κατὰ τὸ παρελθόν, τὴν ἐπικρατοῦσιν καὶ πρὸδο τῶν λαῶν μας.

«Ἐγχομαι κύριοι, πλήρη ἐπιτυχία εἰς τὸ ἔργο σας, ἔργο ποὺ θὰ παρακολουθοῦν οἱ εὐχὲς καὶ οἱ ἐλπίδες ὅλων τῶν λαῶν ποὺ ἐκπροσωπεύετε.

Μία συμβολικὴ ὁμαδικὴ χειροφίλι τῶν πέντε ἀγέτων τῶν ἀντιπροσωπειῶν, μετὰ τὴ λήξιν τῆς Διαβαλκανικῆς. Ἀπὸ ἀριστερὰ: ὁ Βούλγαρος κ. Π. Μπασιζάρωφ, ὁ Ρουμῆνος κ. Ν. Στέφαν, ὁ Ἑλλῆν κ. Κ. Κοντογεωργῆς, ὁ Τούρκος κ. Ο. Γιοκμὲν καὶ ὁ Γιουγκοσλάβος κ. Βιντάς.

Ἐγκάρδια ἀμφοτέρω ἐπεκράτησε στὸ γεῖμα ποὺ παρετέθη πρὸς τιμὴν τῶν βαλκανικῶν ἀντιπροσωπειῶν στὴν Μεγάλη Βρετανία. Ἀπὸ δεξιὰ ὁ κ. Ν. Στέφαν, ὁ Ρουμῆνος, ὁ Γιουγκοσλάβος κ. Κ. Καραγεωργῆς, ὁ Τούρκος κ. Ο. Γιοκμὲν καὶ ὁ Βούλγαρος κ. Π. Μπασιζάρωφ. Ἐξωτικῶς ἀντιπροσωπείας — καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν λοιπῶν ἀντιπροσωπειῶν κ. Κ. Βιντάς, Γιουγκοσλάβος, Γκεκιμὲν, Τούρκος καὶ Μπασιζάρωφ, Βουλγαρίας.

σαν Διάσκεψιν πρὸς ἐπίτευξιν χρησίων ἀποτελεσμάτων πρὸς ὄφελος τῶν χωρῶν μας.

ΟΙ ΡΟΥΜΑΝΟΙ

Ἀκολούθως, τὸν λόγο εἶπε ὁ ἀρχηγὸς τῆς ρουμανικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Νικολᾶς Στέφαν, πρῶτος ὑπουργὸς Ἐξωτερικοῦ Ἑμπορίου. Καὶ εἶπε:

«Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκφράσω ἐπίσης ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας τὴν βαθειὰν ἱκανοποίησιν καὶ εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία κατόπιν πρωτοβουλίας τῆς Α.Ε. τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κων. Καραμανλῆ, μᾶς συνεκέντησε εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ θέσωμεν νὰ θεμελιώσῃ πολυμερὲς οικονομικὴν συνεργασίαν μεταξύ τῶν χωρῶν τῆς Βαλκανικῆς.

«Ἡ συγκέντρωσις μας τοποθετεῖται, ὡς εἶναι φυσικόν, ὡς γεγονός πλοῦσιν εἰς ὑποσχέσεις, εἰς τὰ νέα ρεῖματα εἰρήνης, ὁφείσας καὶ συνεργασίας, τὰ ὁποῖα ἡ Διάσκεψις διὰ τὴν Ἀσφάλειαν καὶ Συνεργασίαν εἰς τὴν Εὐρώπην, καθέλωσε εἰς τὴν ἡμετέραν μας.

«Ὁ Πρόεδρος τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας, Νικολᾶς Τασαουτσάου, ὑπεγράμμισε εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας,

νὰ ἐκφράσῃ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὰς Ἀρχὰς τῆς φιλοξενούσης χώρας, εἰς τὴν Α.Ε. τὸν ὑπουργὸν κ. Παπαληγοῦραν, διὰ τὸν λόγον καὶ διὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν φιλοξενίαν αὐτῆς μᾶς ἐπεφυλάχθησαν ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς μας εἰς τὴν ὁράσιν προτείνουσιν τῆς Ἑλλάδος.

ΟΙ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΟΙ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Γιουγκοσλαβίας

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος κ. Ε. Ζολώτας, παρέθεσε τὴν 28ην Ἰανουαρίου ε.ε. γεῖμα πρὸς τιμὴν τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῆς Διαβαλκανικῆς Ἑπιτροπῆς. Στὸ γεῖμα παρόντι καὶ ὁ ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Κοντογεωργῆς. Στὴν φωτογραφία ὁ κ. Ζολώτας μὲ τοὺς ἀρχηγούς τῶν ἀντιπροσωπειῶν

ὅτι αἱ χώραι τῆς Βαλκανικῆς ὀφείλου νὰ δώσουν ἐν παραδείγματι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφασισθέντων εἰς τὸ Ἑλσίνκι στόχων καὶ ἀρχῶν.

«Ἡ Ρουμανία, τῆς ὁποίας αἱ σχέσεις μὲ τὴν ἀπάντων τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν χωρῶν ἐνῶνται σὲν συνεχὴ ἐξέλιξιν, δίδει ἰδιαιτέρως σημαντικὴν ἐνῶνσιν μέρους συνεργασίας εἰς τὸν αἰῶνα ἐργὸν καὶ ἀποτελεῖ κοινὸν τομέα σπουδαῖων παραγόντων πρὸς τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς ἰδέας καὶ διαρκoῦς φιλίας μεταξύ τῶν χωρῶν καὶ τῶν λαῶν μας.

«Ἐν τέλει, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ

δικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Καζιμὴ Βιντάς, ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν, ἐτόνισεν:

«Ἐπιτρέψατέ μοι κατὰ πρῶτον νὰ ἀπευθύνω, ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως τῆς Σοσιαλιστικῆς Ὀμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαβίας, τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικότερον εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆ, διὰ τὸν διμερῶς σχέσεων μεταξύ βαλκανικῶν χωρῶν εἰς διόλου τοὺς τομείς, διότι, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, πῆθενται αἱ βάσεις μιᾶς πολυμερούς συνεργασίας.

«Ὡς ἀδόμητη σοσιαλιστικὴ

τὴν ἱστορίαν τῶν Βαλκανικῶν, ὡς ἡ πόλις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτέθησαν αἱ βάσεις νέων σχέσεων καὶ μιᾶς συνεχιζομένης, πλέον ἐποικοδομητικῆς διαβαλκανικῆς συνεργασίας.

«Ἡ σημασία τῆς παρουσίας τῆς διασκέψεως τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, δὲν ὀφείλεται εἰς τὸ ἀπλὸ γεγονός ὅτι ἀποτελεῖ αὐτὴ τὴν πρῶτην συνάντησιν αὐτῶν τοῦ τύπου εἰς τὴν μακρὰν ἱστορίαν τῶν Βαλκανικῶν, οὐτε καὶ εἰς τὰς εὐνοϊκὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας συνεχίζεται. Ἡ σημασία τῆς ἐγκειται εἰς τὸν γεγονός, ὅτι πρὸς τὴν εἰς ὅλους μας τὴν δυνατότητα νὰ ἐργασθῶμεν ἐπὶ ρεαλιστικῶν βάσεων, διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἰδέας τῆς διαβαλκανικῆς συνεργασίας καὶ νὰ ἀσκηθῶμεν θετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Εὐρώπης καί, κατὰ τρόπον γενικότερον ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν διεθνῶν σχέσεων.

«Ἡ ὁδὸς ἡ ὁποία ἀδιέγησεν εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς διασκέψεως τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, δὲν ὑπῆρξε ἐλευθέρως ἐμπροσθίων. Ἡ ἰδέα τῆς συγκλήσεως μιᾶς διασκέψεως ἀποδεικνύει ὅτι εἶχε πλέον καταστῇ συνειδητὴ ἡ ἀνάγκη ἀναζητήσεως νέων ὁδῶν, ὅτι ὁποῖα δὲν μᾶς ἐπιτρέψουν, στοχαστικῶς, νὰ παρακαμψομεν τὴν χρονοφάνειαν τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ δημιουργήσῃμεν συνθήκας ἐννοούσας τὰς μελλοντικὰς ἐποφὰς καὶ συνεργασίαν καὶ ἐδραιώσας ταυτοχρόνως τὴν εἰρήνην καὶ τὰς σχέσεις εἰς τὰ Βαλκάνια ἐπὶ ἰσχυροτέρων βάσεων.

«Ἀδυνατούμεν, δι' αὐτὴν τὴν ἀντικειμενικὴν συνθήκην εἰς τὴν περιόχην αὐτὴν, ἡ Γιουγκοσλαβία ἀποδίδει ἰδιαιτέρως σημασίαν εἰς τὴν συνεχή προώθησιν τῶν διμερῶν σχέσεων μεταξύ βαλκανικῶν χωρῶν εἰς διόλου τοὺς τομείς, διότι, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, πῆθενται αἱ βάσεις μιᾶς πολυμερούς συνεργασίας.

«Ὡς ἀδόμητη σοσιαλιστικὴ

χώρα, ἡ Γιουγκοσλαβία ἀποδίδει ἰδιαιτέρως σημασίαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παρουσίας Διασκέψεως καὶ εἰς τὴν προώθησιν καὶ ἐδραιώσας ταυτοχρόνως τὴν εἰρήνην καὶ τὰς σχέσεις εἰς τὰ Βαλκάνια ἐπὶ ἰσχυροτέρων βάσεων.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Ὁ Τούρκος ἀντιπρόσωπος κ. Ὀγκούλ Γκεκιμ, γενικὸς διευθυντὴς τῶν οικονομικῶν ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἐτόνισεν:

«Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς

— Πῶς ἦ Μάο ;
(Τοῦ Κώστα Μητρώπου)

ὁποῖα ἐνδεχομένως δύναμει νὰ συναντήσῃμεν εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν δομὴν τῶν διμερῶν σχέσεων μας. Ἀλλὰ, δὲ ἐκδηλωσόμεν πῶς νὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διδῶμεν διὰ λαὸν στενὸν θυρὼν ἡ εἰς τὴν χειρὸς τῶν θύων τῆς μεταφορᾶς τῶν προβλημάτων μας, τὰν δυσκολιών μας καὶ ἀκόμη καὶ τῶν διμερῶν διενέσεων μας εἰς πολυμερῆ καὶ διεθνή ἐπιπεδόν. Ταῦτα δὲν θὰ διευκολύνω δεδιώγῃ τὴν ἐπιλυσὴν τῶν προβλημάτων τούτων.

«Πολλὴ δία καὶ ταχύτης θὰ

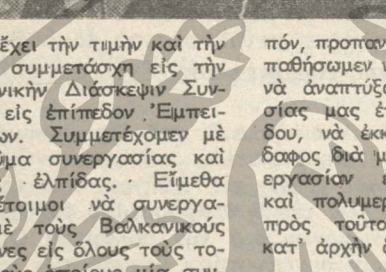

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν Διαβαλκανικὴν διάσκεψιν.

ἐδῶλλον πιθανὸς αὐτὴν ταύτην τὴν ἰδέαν. Διὰ τὸν λόγον τούτον, ὁλλώστε, ἐπὶ μῶντα προηγουμένως νὰ συστηθῇ προσηγορὴ καὶ προσηγορία εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐργασιῶν μας.

«Πάντως, δὲν θὰ ἐπηρεάσῃ τὰς πρὸς τὸν λαὸν ἐξελιγόμεναι καὶ πολὺ ὑψηλὸν λαδύρινον μιᾶς δια-

Τουρκίας εἶχε τὴν τιμὴν καὶ τὴν χαρὰ νὰ συμμετέσχῃ εἰς τὴν Διαβαλκανικὴν Διάσκεψιν Συνεργασίας εἰς ἐπιπεδόν Ἑπιτροπῶν. Συμμετέχοντες μὲ εὐρὴ πνεῦμα συνεργασίας καὶ ἀμοιβαίας ἐλπίδας. Εἰμεθα πάντοτε ἐτοιμοὶ νὰ συνεργασθῶμεν μὲ τοὺς Βαλκανικοὺς μὲς γειτόνους εἰς ὅλους τοὺς τομείς εἰς τοὺς ὁποίους μιᾶς συνεργασίας θὰ ἦτο δυνατὴ.

Ἡ Τουρκία πάντοτε προσεπάθει νὰ δημιουργήσῃ πρὸς αὐτὴν πνεῦμα εἰρήνης καὶ φιλίας.

«Ἡ ἰδέα μιᾶς συνεργασίας μεταξύ τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν δὲν εἶναι νέα. Ὁ Ἀτταῦρος εἶχε προτείνει, ὅν εἰσέει ἐν ζωῇ τὴν Διαβαλκανικὴν ταύτην συνεργασίαν καὶ εἶχε τοποθετήσει ἐπὶ αὐτῆς πολλὰς ἐλπίδας. Ἡ ἰδέα αὐτὴ, εὐχνομένη ὡς ἦτο αὐτὴ ἐπὶ αὐτῇ ἑλληνιστῇ καὶ διελθῇ λόγῳ τῶν νεφῶν καὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ Β. Παγκοσμίου Πολέμου. Ἀλλὰ δελεῖται προσεπάθει, αἱ ὁποῖαι σκοποὶ εἶναι νὰ ἀναπτύξουσιν τὴν ἰδέαν αὐτήν, καὶ τὴν δεκαετίαν τοῦ '50 καὶ οἱ ὁποῖαι προήχθησαν ἀπὸ τὸν Τούρκον πολιτικὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμανλῆν. Αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐλάσαν ἐν Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀντιπροσωπείᾳ εὐνοίας. Αὐτὴν τὴν φωνὴν, ἡ τιμὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκλήσεως μιᾶς ταύτης Διασκέψεως ἀνέκει εἰς τὸν ἐξέχοντα Ἑλληνα πολιτικὸν ἀνδρα Πρωθυπουργὸν κ. Κων. Καραμαν

